

Zij bindt haar bandana

Beth Cuthand (Cree)

Zij bindt haar bandana
snel, zeker
vast om haar hoofd
bevattend
alle beelden gedachten
en twijfels
die haar overvallen.

Het is lente
Dra komen
de donderaars
uit het westen
zij komen
gehuld in hun mysteries
ommanteld door mist.

Waar zijn de anderen?

Zij

die hun bandana
vastbinden?

Doen hun ogen

pijn in het laatste licht van de zon?

Vrezen zij hun wervelende gedachten?

hun herinneringen, hun dromen?

Zij herinnert zich

een blondharige blauwogige aanbidder
zeggend

De prairie maakt mystici van ons allemaal

en zijn naïef verlangen indruk op haar te maken

met zijn gevoeligheid
en zijn onschuldige verwachting
dat door haar lief te hebben
hij ook
'indiaan' kon worden

Maar dat was lang geleden
zo lang geleden
het lijkt wel een droom
nu
Zij is alleen
en is al een poosje alleen

Soms heeft ze het gevoel
alsof ze altijd alleen was
en altijd zal blijven.

Zoals alle weduwen
van alle oorlogen
zoals alle zusters
en moeders en grootmoeders
met reden tot rouw
brandt ze; wild teder

Zij herinnert zich
de vader van haar zoon
stervend aan drankzucht

*Ik kom juist uit het zothuis.
Ik denk dat ik weer overboord ging.
Ik ga veel jagen
Zij zeggen dat ik niet zoveel drink
als ik in het bos ben.
Ik spaar geld om mijn
jongens te komen opzoeken.
A.u.b. vertel het ze niet.
Ik wil niet dat ze worden
ontgoocheld.*

Zij herinnert zich
de oude man die ze ontmoette
in d'oude stad

Je lijkt op mijn meisje
mijn meisje *mijn meisje*

Ik wilde haar geen pijn doen
ik was zat
ik was eenzaam.
Ik wist niet wat ik deed.

Kan je me vergeven?

Zij herinnert zich
moeders in de bars en de kinderen
popcorn en chips etend in de lobby.

Dat ben ik, die kleine dikke dreumes met kapotte schoenen.

Dat kleintje, naast me, onder mijn arm
dat is mijn overleden zusje.

En dat is mijn broer.

Hij zit 5 tot 10 jaar uit in Walla Walla.

Mijn zuster? Een o.d. in Van

Zij was zeventien.

De agenten zegden dat het een o.d. was.

Ik weet dat het haar pooier was.

Hij weet dat ik hem zal krijgen.

Ooit *ergens*

zal ik hem krijgen

Zij herinnert zich

het bloed van haar neef

gestold tegen de deur van zijn truck

gestold op de vloer van het huis van haar tante

zijn bloed

de grond smeltend

terwijl drie drugsgekke familieleden

wild dansten in de sneeuw.

Zij herinnert zich
dat ze 24 tranquillizers neemt
haar doodslied zingt
denkend dat haar zonen
beter af waren zonder haar
en hoorde hoe grandpa Josie
zei
Sta op mijn meisje.
Het is niet jouw tijd om te sterven.

Dus leeft ze
klampt zich vast aan het leven; een pasgeboren baby
voedt het, verzorgt het
taai als een moeder beer.

Zoals alle weduwen voor haar
heeft ze verdriet om te leven,
een leven zo vol leven te leven
dat verdriet het niet kan doden.

Haar hoofd klopt ritmisch
onder en om de vastheid
van de bandana.
Zij moet zich de donderaars herinneren
Zij worden wakker
Zij komen
diegenen zoeken die zoals zij
een bandana om het hoofd binden
en bidden voor kracht
om de genezende regen te laten geboren worden
zodat de mensen kunnen leven.

Hey ya ho
megwitche

Vertaling: Annmarie Sauer
(Hoboken, juli 2002)